

åndelig usikkerhed og synd. Vi har også oplevet den renselse, den fred med samvittigheden, den åndelige heling og fornyelse og den vejledning, der kun kan komme ved at lære og efterleve principperne i Frelserens evangelium.

Jesu Kristi forsoning tilvejebringer den renselse, der er nødvendig for at blive ren, den lindrende salve til at helbrede åndelige sår og fjerne skyld og den beskyttelse, som gør os i stand til at være trofaste i både gode og dårlige tider.

Absolutte sandheder findes

Til jer familiemedlemmer og venner, som ikke er medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, har jeg forsøgt at forklare nogle grundlæggende årsager til, at vi missionerer.

Absolutte sandheder findes i en verden, der i stadig stigende grad ringeagter og afviser absolutter. Engang i fremtiden skal »hvert knæ ... bøje sig« og »hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære« (Fil 2:10-11). Jesus Kristus er absolut den evige Faders enbårne Søn. Som medlemmer af hans kirke vidner vi om, at han lever, og at hans kirke er blevet genoprettet i sin fylde i disse sidste dage.

Når vi inviterer jer til at lære om og afprøve vores budskab, er det på grund af den positive effekt, som Jesu Kristi evangelium har haft i vores liv. Nogle gange er vi måske akavede eller lidt for direkte eller endda for vedholdende i vore forsøg. Vores enkle ønske er at fortælle jer om de sandheder, der er af største værdi for os.

Som en af Herrens apostle og med hele min sjæls styrke bærer jeg vidnesbyrd om hans guddommelighed og eksistens. Og jeg inviterer jer til at »kom[me] og se« (Joh 1:39). I Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

Præsident Thomas S. Monson

Til vi ses igen

Må vi alle overveje de sandheder, vi har hørt, og må de hjælpe os til at blive endnu mere tapre disciple.

Mine brødre og søstre, vi har oplevet to herlige dage med inspirerede budskaber. Vores hjerte er blevet rørt og vores tro styrket, mens vi har nydt Ånden, der har været til stede ved disse konferencemøder. Når vi nu afslutter, takker vi vor himmelske Fader for de mange velsignelser, han giver os.

Vi er blevet opløftet og inspireret af den smukke musik, der har lydt under møderne. Bønnerne har ført os nærmere himlen.

Må jeg på hele Kirkens vegne udtrykke en stor tak til vore brødre, der er blevet afløst ved denne konference. Vi kommer til at savne dem. Deres bidrag til Herrens værk har været enormt og vil kunne mærkes i generationer.

Må vi nu vende hjem med en beslutning i hjertet om at gøre tingene lidt bedre, end vi har gjort det tidligere. Må vi være lidt venligere og lidt mere betænksomme. Må vi række en hjælpende hånd ud, ikke blot til andre

Linda K. Burton

Hjælpeforeningens hovedpræsident

kirkemedlemmer, men også til dem, der ikke tilhører vores kirke. Må vi vise vores respekt for dem, når vi er sammen med dem.

Der er personer, der hver dag kæmper med udfordringer. Lad os vise dem vores interesse samt give dem en hjælpende hånd. Når vi udviser omsorg for hinanden, vil vi blive velsignet.

Må vi huske de ældre og dem, der ikke kan forlade hjemmet. Må vi afse tid til at besøge dem, så de ved, at de er elsket og værdsat. Må vi følge vores forpligtelse: »Bistå de svage, opløft de nedhængende hænder og styrk de matte knæ.«¹

Må vi som et folk være ærlige og retskafne og altid prøve at gøre det rigtige til alle tider og under alle forhold. Må vi være trofaste Kristi disciple, eksempler på retskaffenhed og derved blive »som himmellys i verden.«²

Mine brødre og søstre, jeg takker jer for jeres bønner for mig. De styrker og opløfter mig, når jeg af hele mit hjerte og styrke stræber efter at gøre Guds vilje og tjene ham og tjene jer.

Når vi tager hjem fra denne konference, nedkalder jeg himlens velsignelser over hver enkelt. Må I, der ikke er hjemme, komme sikkert hjem og finde alt uforstyrret. Må vi alle overveje de sandheder, vi har hørt, og må de hjælpe os til at blive endnu mere tapre disciple, end vi var, da denne konference begyndte.

Indtil vi mødes igen om et halvt år, beder jeg om, at Herrens velsignelser må være med jer, ja, over os alle, og jeg gør det i hans hellige navn, ja, i Jesu Kristi, vor Herres og Frelsers, navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 81:5.
2. Fil 2:15.

Forberedt på en måde, som aldrig havde været kendt

Må vi forberede os til, at vi værdigt kan modtage frelsende ordinancer dråbe for dråbe og helhjertet holde de tilhørende pagter.

Da vores yngste datter kom hjem efter sin første skoledag, spurgte jeg: »Hvordan gik det?«

Hun svarede: »Det gik godt.«

Men da jeg næste morgen vækkede hende, lagde hun armene over kors og sagde bestemt: »Jeg har allerede været i skole!« Jeg havde åbenbart ikke *forberedt* hende på eller forklaret hende, at det ikke var en engangsføreelse at gå i skole, men at det forventedes, at hun gik i skole fem dage om ugen i mange, mange år.

Mens vi tænker over princippet om at være forberedt, så se sammen med mig følgende scene for jer. I sidder i det celestiale værelse i templet og lægger mærke til et antal brude og brudgomme, der ærbødigt vises ind og ud, mens de venter på at blive viet for tid og al evighed. En brud træder ind i det celestiale værelse, hånd i hånd med sin elskede. Hun har en enkel, men smuk tempelkjole på og har et roligt,

fredfyldt og varmt smil på læben. Hun er velsoigneret men tiltrækker sig ikke opmærksomhed. Hun sætter sig, ser sig omkring, og pludselig vælder følelserne ind over hende. Det ser ud som om, at hendes tårer skyldes den ærefrygt og ærbødighed, hun har for både stedet og den hellige ordinance, som venter hende og hendes livs kærlighed. Hendes holdning synes at udstråle: »Hvor er jeg taknemlig for at være i Herrens hus i dag, rede til at begynde en evig rejse med en højtelsket, evig partner.« Hun lader til at være *forberedt* på meget mere end blot en begivenhed.

Vores søde, teenagebarnebarn lagde for nylig en seddel til mig på min hovedpude, hvor der blandt andet stod: »En ting, der slår mig, når jeg træder ind i templet, er den fredfyldte, kærlige ånd, der hersker der ... Menesker kan tage til templet for at få inspiration.«¹ Det har hun ret i. Vi kan